

GÁRDONYI GÉZA

VAKARTS

VAGYIS A ZUTÓSÓ KÖNYVEM

**MER A KUTYA IS MEGBÁNNYA HA 9-TZET
KÖLYKEZIK DE A GUMINIZMUST MEG KÖLLELÖTT IRNOM**

**IRTAM ÉN MAGAM
AZ SALYÁT KEZEMMEL**

GÖRE GÁBOR

BIRÓ ÚR

**EBBÜL A KÖNYVBÜL EZ MÁN A HARMAGYIK ERESZTÉS
MER MÖGEN ELFOGYOTT**

NYOMTATTÁK EBBE A ZESZTENDŐBE

DANTE ÚR

**KÖNYVESPÓTZÁRUL KAPKODHATÓ
MÖG MINDÖN KÖNYVES BÓTBUL**

TARTALOM

Itélet a 17-ét gyeshnókrul.
Beszélgetés.
Levél a mozgósításról
vagyishogy az pesti gombóztul mentsön meg a Zég.
Szó az görögül.
A kaszinyó öggyesület így fundálódott.
A kaszinyói 7 rönd.
Tziköj az nagy lutrirul.
Levél a zajutóról mög kóbászrú.
Más.
A gumministákkal mög így lyártunk.
Utazás a sógorral.
Másik levél, de mögentsak a Marosrul.
Népkonyha.
Levél a bordám halálárul.
Tovább oszt így vót.
Méris nem tanálkoztam Kun Bélával.
Gyeshnóölésről mög a pízrül.
Tanálkozás az Bartzával.
A követválasztás mög így vót.
Levél az nótájimrül.
Fojtatás.
Levél a vasuti minyisztör urnak.
A doktorral mög így lyártunk.
Levél a medvetáncoltatásrul mög a kaszinyóru.
Levél a zúri látogatásrul.
Tele van.
Mér is nem löttem ország gyülési követ.
Fojtatás.
Végröndölet.

Itélet a 17-ét gyesznókrul.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok, továbbá olvassák mög az budapesti székös fővárosi bíró urak, hogyan köll hejösen itélni.

Hát hogy a szomszéd falubeli Szarka Mártony gazda elkötözöbe vót, úgy hatta hátra az ú utóssó akarattyát, hogy a vagyon fele a János filyáé lögyön, mivelhogy az házas embör és a zöreg Mártony nála lakott, a vagyon harmada pedig a Pál gyeröké, de hogy az Martzi gyeröknek is jusson, hát ú kapja az kilentzedrészt.

Hát illendően mög is osztozkottak, de a 17-ét gyesznót nem tutták mögosztani, a zegész falu majd mögbolondult a sok számolásba.

- No, aszondi a falu, ebben mán tsak Göre Gábor bíró ur töhet igasságot.

Hát áthajtottak hozzám.

Öggyet gondoltam, hogy a 17-ét egészségbe viruló sörtés gyesznót behajtották a zudvaromba. Mivelhogy a zén gyesznóim erőszakos halál nélkül végzöttek és tsak egy maratt, az is a zudvar végén fülig uszott az potsolyába, mivelhogy bennenyögött mán abba is a kübányai áldás, hát mondok.

- Fijaim az osztás közönségösen nem törénhetik, mivelhogy nints ojan emböri ész, aki 17-et három felé vagy kilentz felé elosszon, hanöm azér töszünk rula:

- Hajtsátok bele mind a 17-ét gyesznót a potsójába.

Ugy lött.

- No mondok, most 18-tz gyesznó vagyott ott, igaz-e.

- Igaz aszondik.

- No mondok 18-tz gyesznó fele 9-tz, ez a tiéd János.

18-tz gyesznó harmada 6-t, ez a tiéd Palkó.

18-tz gyesznó kilentzede 2-tő, ez mög a tiéd Martzi.

Kiki elhalytotta a maga gyesznóit nagy köszönettel és neköm is maratt egy gyesznóm, tsakhogy most mán egészségös.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Beszélgetés.

- Mi baj bíró sógor hogy úgy ki van kend kelve a képibül?
- Ki ütött a háboru sógor!
- Hun?
- A muszkáknál.
- Oszta hun vannak azok a muszkák?
- Áfrika országba.
- Áfrika országba? Hun a za Áfrika ország ö. m. a f.?
- Tuggya fene sógor valahun Amerikába.

Levél a mozgósításról vagyishogy az pesti gombóztul mentsön meg a Zég.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok, továbbá hogy eddig nem irtani av vót a zoka, hogy rökett vagyok, de mán hijába mögen mög köll eresztenöm a téntát, mer ami huntzutság, tudnia lyó mindönkinek, az nemzeti okositás erányába.

Vagyis ugy történt, hogy mozgositották az filyamat nagy hörtelen váratlan, hát elkisértük Durbints sógorral Pestre, oszt mondok ki tuggya te veröde agyon a muszkát vagy a muszka tégöd.

Mer éppég ott áltunk egy vendéglő előtt, oszt mondok ihol-e rá van irva szép aranybötükkal, erre a fogadóra, a legkedvesebb ételöd, hát itt ebédelünk ma.

Nézi, keresi az filyam az írást, oszt aszondi.

Nem látom.

Hát mondok nyizsd mög az két szömöd kerekében, ahun ragyog az palota tetején, hogy aszondi *Patzale*.

- Nem Patzal az, feleli az filyam, rosszul olvasta kend.

Mögörstelködök. Olvasom bötüröl bötüre, hát így van, Palatze hotel.

- Hát mondok, ha úgy van is, mégis csak patzal az, tsakhogy pestiesen irták, mer lám *petloreony* is *petroleum* a pesti írás szörin, pedig hallodtade mán valakitü hogy petroleumot mondott vóna szóbeszédbe.

Béfordulunk, hát hogy körütekéntök, mégis mögszöppentem, hogy mondok nem szeretöm a zilyen parádés vendéglőt, még ahányba mögfordultunk, vagy a pénzünk maratt benne, vagy a szürünk, vagypedig kidobtak.

A sógor is vakarint öggyet a fülün, hogy aszondi.

- Sógor itt áros lösz a leve az patzalnak.

- Hát mondok most mán nem fordulunk vissza, hagy lászon etzör lyó napot az filyam is.

- Nohát aszondi a sógor, akkor tsak észszel ö. m. a f.

- Mondok azt tsak bizza rám kend.

Letelepödünk a sarokba. Mondom az kernyelnek. Ebéd erányába vónánk itten, hát mi van?

- Leves aszondi.

- Mit kóstál?

- 10-iz grajtzár.

- Gyöhet.

Mögösszük a levest, kérdözöm a patzalt, nintsen, aszondi, hanem van lyó majom méz.

- No mondok ijjet se nyaltunk még, milyen az?

- Hát feleli a kernyel, hogy mindönféle ögyvelgős hal van benne.

- Az nem löhet rossz mondok, mi a zára?

- 2-ét korona egy portzijó.

- No mondok fene derága, ölég azér másfél korona is.

- De aszondi úgy van beirva, alkunni nem löhet.

- Nohát mondok nem is virágzik akkor ez a kotsma, hát hozzon egy portzijót abbúl a majom mézbül hármunknak.

- Löhet, feleli az kernyel.

Avval térül fordul oda tösz elejbénk egy kis kupatz ételt.

- No mondok tán madaraknak néznek ezök bennünket.

Kóstojjuk nem édös.

- Mondok hát tán azér is majom méz e, hogy majmok tsinálják.

De azér elkóstolgattuk, ha mán mög köll fizetni, majd utána beszalonnázunk oszt mögvan.

Ott ülünk a sör mellett éhösen. Kérdözi a kernyel.

- Lyó vót-e?

- Hát mondok lyónak éppen nem vót lyó de mög löhetett önni, legalább melegön atták vóna, de így se ize se búze.

- Parantsolnak-e még valamit?

- Nem, mondok, nem parantsolunk, talán később.

Egy nagy emelötes tál állott elötünk tele vót valami apró gombótz forma étellel, de tsak afféle száraz gombótz, még papiros tarsókája is vót mindöniknek, mondok fene kitzifrázták.

Ahogy rápipálunk, hát aszondi a filyam.

- Mi löhet a?

- Gombótznak nézöm. Mondok hát Pesten ilyen.

- Aszondi ez talán azér áll itt, hogy ögyön aki akar.

- Hát mondok bizonyosan tsak azér, a zsömje is ehun lebzsel mellette.

Möggóstol öggyet a filyam.

- Ejnye aszondi még ijén lyó gombótz nem lyárt az fogam malma alatt.

Nem is löhet derága, gondolyuk, mivelhogy apró, mög oszt csak úgy ide van téve. A sógor is hozzálát, én is, falogattyuk, mert éppen akkora, hogy egynyelet. Hát nem rossz a pesti gombótz, nem rossz. Ugyis mozgósítás van, hát mozgósítsuk. Hamarosan elkötöttük. A papirost tsak odahánytuk a zasztal alá.

A szomszéd asztalon is látok ojan emeletös tálat, mondok a filyamnak ögyél ha izlik és szólok az kernyelnek:

- Mozsósitsa tsak ide azt a tornyot. Oszt mondok mi ennek a lyófajta pesti gombótznak a neve?

- Aszondi kugler.

- Emmán igön dicsértem válaszolásképpen. Mögösözöttük azt a tornyot is, mög még vagy három tállal.

- No mondok fizetők.

Irkál firkál az kernyel, aszondi hány vót?

- Micsoda, mondok.

- Tészta aszondi.

- Tészta? Annem vót.

- Hát amit kentök az toronyról leszedtek.

- Mondok azt Tzonpó András visszaillesztötte még aratás után, merhát nem vót az tisztöségesen rátéve új korába se.

- Ne beszéljen kend aszondi hányat nyelt kend ma este.

- A fene tuggya mondok.

Erre aztán ketten is neki álltak, szödték a papirost a zasztal alul, összeolvassák hát 100-áz 14-gy.

- Aszondi a kernyel, hát öszvesen huszonzét, negyven.

- Huszonzét grajtzár?

- Nem aszondi, huszonzét korona.

Tsak elzödülök, mondok tán mögzavarodott a hallásom.

- Mit mondott? mondok.

- Aszondi hangosan 27-t korona és 40-egyven fillér.

Mondok ebb bizonyosan möghibásodott a zelméjébe.

Hát istentelen pesti rablóbanda, még röndért is hittak, de még az is az ő pártjukra állott, mindön pénzünket elszötték, hat fillérünk maratt.

- No mondok, hát nem a muszka ellenébe köllene mozgosítani, hanem ezök ellenébe, mer a zis huntzut, aki a pesti gombóztot kitalálta, a zis huntzut aki árullya, a zis huntzut aki mégögyször öszik belüle.

Melyhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Szó az görögül.

- Mijikkel tart kend sógor: a göröggel-é vagy az törökkel?
- Nem tartok én ögyikkel sem ö. m. a f. Hát kend biró sógor?
- Hát ha mán arrul van szó, én tsak az görögöt pártolom.
- Mér pártoli azt kend?
- Hát tsak az dinnye miatt.

A kaszinyó öggyesület így fundálódott.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok. Továbbá mondok az világháboru nem töréfa mer az falumbeliek közül is sokan fölvték az baganéto puskát és a zulyságot mög mostanság nem szalonna tsomagolásra keresik, éppeg ezér mondok mér ne löhessön nemzeti kaszinyó lepéndön is?

Szobát a Zestiglitz kortsmárosunk atta árendába húsz pöngőjér és az jukat az falba a salyát kóttségünkön vágattuk, hogy az litöröket az kortsmábul beadogathassa a Kotsmáros. Az jukat kivetöttem adóba.

Mejhöz hasolló lyókat kíván

Göre Gábor
bíró úr.

A kaszinyói 7 rënd.

1-lsõ minden lepëndi embõr tag lõhet, ha akar. Aki nem lepëndi, oszt engõdelõm nõkõl bõtolakodik, kihalyitõdik az kisbirõ erejével.

2-tzor mikor az falu nem kõrmãnypãrti, akkor kõrmãnypãrti embõr nem lõhet tag, de ha mægis bégýõn, kihalyitõdik.

3-tzor mindõnki tartozik vasãrnap egy karajtzãrt fizetni az põrsõjbe, vagyis az õntõzõkannãba és a ki gombot vet belé, a gombbal egyõtt kihalyitõdik.

4-tzer a zitalfële borok kõtõsen fizetõdnek és a ki idõnek elõtte mægzakonyosodik oszt gõtãrdãlkodik, kihalyitõdik.

5-tzõr az bagõtãsi nepszokãs bent a kaszinyõba tilos, aki mægis bagõtãzik, kihalyitõdik.

6-tzor kõtãdõbul mægýõsszük az naptãri kalandãrijomot is, akibe az kaszinyõtãgokat beléjegyõtãzzük és aki lópaksust igazt, kihalyitõdik.

7-tzõr aki olvasni tud, kõtõlessége hogy hangos szõval mægolvassa a zulysãgot és aki azon veszekõtõdik, hogy õ az hãborut lyobban érti, kihalyitõdik.

Eztet minnyãjan elfogaggyuk és aki átalhãgi, kihalyitõdik.

Mejhez hasollõ lyõkat kivãnok.

Kelt lepëndõn ebbe a zesztendõbe.

Gõre Gãbor
birõ úr.

Tziköj az nagy lutrirul.

Ahogy a zadót beszállittyuk az városba, mögállunk a pénzös bót előtt, ahun ki vagyon irva, hogy aszondi

Bankó és váltó üzlet.

Mondok vöszök egy aranypézt az közösség ládájába, hogy a zévi kimutatásba elmondhassam:

- Bevétel egy arany.

Békotzogtatunk a zesküttekkel, hát aszondi az botos, vögyön kend bíró uram egy osztrák sorsjegyöt.

- Mire jó a mondok.

- Aszondi, hogy löhet nyerni vele száz50 ezör pöngöt, mög osztán 20 ezöret, ha ezt nem, 10 ezöret, szóval nyernek itt lyobbrul-balrul, ki ezret, ki ötezret.

- Mondok aztán, hogy vesztögetik az nagy lutri számait?

- Aszondi három pöngő.

- És mikor húznak?

- Aszondi hónap röggel löhet mán tudni.

Sarokba szólitom a zeskütteket, hogy mondok

- Tanátskozzunk.

- Aszondi a Durbints sógor, hogy ú a zéjjel tzigánynyal álmodott.

- No aszongyuk erre, akkor hát többet nem is köll errül tanátskozni.

Hát a 84 frt adót el is mulattuk azon éjjel, még durrogó bort is ittunk, a ki dörága vót, önné mög a szilokférög az szölejít, és az fél tsizmám is el maradt azon éjjel valahol, hogy máig se tudom.

Hát beállitunk másnap egy zsákkal az pénzös bótba.

- Mondok itt vagyok.

- Aszondi minek.

- Mondok a zosztrák pénzökér.

- Aszondi mitsoda osztrák pénzökér.

- Mondok akire rutliztunk.

- Aszondi hát hol a tzédula?

- Mondok ihol-e.

- No aszondi erre nem fizetök.

- Mondok hát mér nem fizet?

- Aszondi azér, mer nem nyertek kentök.

- Mondok hát mér nem nyertünk?

- Aszondi, mert mindönki nem nyerhet.
- Mondok hát mér nem nyerhet mindönki?
- Aszondi ne beszéljünk ojan sokat.
- Mondok hát akkor mér fizettetött tegnap három pengót ebatta tisztót ur?

A Túrús sógor is morgott, duhogott, hogy aszondi

- Tsalárdság vagy on itten.

Hát lám mijen huntzut a zosztrák, még aszondi

- Ne lármázzunk.

Mondok

- Még ne is lármázzunk?

Ki akar lökni, de mink lökdöstük be őt a saját szobája sarkába.

Hát lám, az lett a vége, hogy még külön is fizetnünk köllött vereködésér mög ablaktörésér.

Ijen huntzutok a lutris urak!

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Levél a zajutóról mög kóbászrú.

Ahogy minap a vasut fele ballagunk látok egy sárga hintót a zutzán, tsak úgy magátul mönt.

Csak peslogok hogy mondok.

- Én vagyok-e részög vagy hogy tsuda történt.

A sógor is tsak peslog oszt hallgat.

- Sógor mondok osztán mikor elpöfög a kotsi, lát kend lovat abba a kotsiba?

- Nem aszondi.

- No mondok én se.

- Aszondi hogyan löhet az sógor?

- Mondok mán nem löhet másképpen mint úgy hogy láthatatlan ló vonja azt a kotsit.

- Aszondi én még sohse láttam láthatatlan lovat, de nem is hiszöm ö. m. a f. Hát kend mit mond erre?

- Mondok, hogy mitül mönne az kotsi, ha sömmise huzná, de mán az nem bizonyos, hogy ló huzi, mer ha ló vóna ijjen, akkor mán huszárt is láttunk vóna ijjen lovon.

Ott tünödünk osztán hogy mi vót ez a tsuda, hát végtére is egy ur magyarázta mög, hogy bévürül mozgatódik az kerék.

- De mondok beléje tötték-e a lovat.

- Nem aszondi tsak a lónak a zerejit.

Mondok osztán a zurnak, hogy mondok tisztött úr, ha nem köll a kotsiba ló, akkor a szekér is möglöhet annélkül.

- Mög aszondi.

- Szántani is löhet annélkül.

- Löhet aszondi.

- Hát mondok akkor minek a ló az világon?

- Aszondi birsli kóbásznak.

Avval otthagzott.

De hogy éppen birsli kóbászt ebédöltünk, hát nagyon eltsöndesöttünk a sógorral, oszt egész éjjel nyeritött a kóbász a gyomromba.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
biró úr.

Más.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok. Továbbá hogy ím búslakodok az tsutora mellett, hát úgy éj $\frac{1}{2}$ tájba hallom hogy így szól valaki:

- Nyitva van. Te tsak vigyázz odaki.

Avval begyön a kis lámpával egy kormos embör.

Mondok magamba

- Ugyan mit akar ez itt?

Mingyár gyanus vót.

Hát fúró szörszámot vösz elő oszt neki mögyön az tulipántos községi ládának, ott furkál. Lyó nagy tarisznya szörszám vót nála mög egy üveg pájinka. No melege vót hát lötötte az subályát az földre.

Mondok magamba

- Ugyan mit keres ebbe a ládába, holott az kösség pízit az nyakamba hordom atskóba, mikor van píz, de így télön hitelbe él az magyar.

Mondok aztán hangosan:

- Ejnye.

Arra mögijed az kormos oszt úgy elszalad, hogy még a pájinkát is ott felejtí.

Hát így lött haszna a kösségnek az ládabetörésből egy suba egy lámpás meg egy börtarisznya mindönféle lyó szörszám, az pájinkát salyátlyavamra fordítottam vóna, de olaj vót rugja mög a kétfejű sas.

Aszondi másnap a szógabiró ur, el köll fogni az tolvajt.

Mondok botsánatot kérök nem vagyok bolond,

- mér,

- mer ha elfogom az tolvajt vissza köll neki adni az subát mög a szörszámot. Tsak hagy szalaggyon.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
biró úr.

A gumministákkal mög így lyártunk.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok továbbá hogy az Durbints sógor beteg gyesznáját elattuk, betértünk a Vörös ökörhöz cégérözött vendégfogadóba, hát mondok erre ígyünk öggyet. Merhát a zis igaz hogy a jókor gyütt péz is nagyon mozgott a zsebünkbe no meg osztán hogy a gyesznó is beteg vót meg a sógort se csigázta a zegesség a zaggodalom mián akitül annyit verrasztott, hát mondok éppen ideje lösz hogy nekilássunk a zövegnek.

Hát ahogy ott az kotsmába nyeldössük a zitalt mög a lyóféle szalonnát akit a tarisznyába vittünk, hajjuk ám, hogy ojjan urfélék nagyon tanátskoznak, sziggyák a kaormányt.

No mondok mi lösz itt.

Oszt föl áll egy szömüvegös göndör oszt aszondi:

- *A zülést mögnyitom.*

Nézök magam alá, hogy miféle ülést de később értöttem aztán hogy ök a zülés.

Erre a másik valami hosszu papirosul olvas hogy aszondi mit mond a zelső nácionálé a másodiknak a második erre mit mond a harmadiknak és a harmadik mögen a másodiknak, no meg osztán hogy ezök ögymásnak. Aszondi oszt közbe.

- Maguk is idefülelhetnek parasztok.

- Mondok én paraszt nem vagyok.

- Aszondi akkor is idehallgathat kend mer amit itt tanátskozunk annak hirit kell köteni a zegész országba, de még a zegész világon is.

De föl vagytok a zeszötökkel gondútam magamba, de azér tsak odatelepödtünk közjük a zasztalhon.

Főkel osztán a hízott szömü oszt aszondi.

- Tisztöt eleventársak nem lyól forog a világ kereke.

- Nem bizony mondok.

- Aszondi mivelhogy sok a szögény embör.

- Emmán való igaz mondok.

- A sok föld mind a zurak kezín.

- Hát ez is így van mondok.

- Nagy a zadó aszondi.

- Ez is igaz mondok.

- Oszt aszondi könnyű a zurnak, de nehéz a szögény embörnek.

- Mondok essincs másképp.

- Hát oszt mi ennek a zoka?

- Tuggya fene mondok, sok mindön.

- Aszondi ne beszéjjön kend bele, nem kendöt kérdöztem.

- Mondok én tsak a zigasságot mondom, mivelhogy bíró vagyok.

Hogy osztán ezön összetüzesedtünk úgy kilütyentöttem az kotsmábul hogy a zemeléstül ma is nyilal a dörökam.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Utazás a sógorral.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok ez mártzijusi szép napos időbe no mondok tisztótt kösség, mivelhogy a zulyságbul is kiértóttük, hogy se tüled, se hozzád, mivelhogy aki ellene beszélt a cuciknak az is mind jól beszélt, mög aki mellette beszélt az is mind jól beszélt merhogy muszáj vót hát homájba van az kösség, ám ihol az nagygyüleközlet és ihol vagyok én.

Kineveztettem magam mellé bizottságnak Durbints Pál esküttet, de a kutyát is elhozta, a Marost mert aszondi ügön derék állat hát beójtati az nyári veszóttóság ellen. No aztán béballagtunk nagy búsan az fővárosba, hanem a Maros kutya nehezen gyózte a lyárást jobbról balra lógatta az nyelvít, oszt el is maratt.

- Aszondi a sógor gyerünk vissza ö. m. a f.
- Minek mondok.
- Elveszótt a Maros. Tsak nem haggyuk itten.
- Nem mondok.

Visszamóntünk oszt kerestük. Hát mán akkor a Maros deróton huzgált maga körül egy urat aki nem birt vele.

- Mógájjunk, aszondi a Durbints sógor mi köze a zurnak a zén jószággommal?
- Aszondi a rőndér mér nincs kutyamark.
- Aszondi a sógor, azt se hallottam még ö. m. a f. hogy a kutyának marka is vóna.
- Aszondi a rőndér ne tsahojjon kend.

No aztán, hogy a zigasságot nem engettük, így kerültünk a nagygyülelés helyótt az dutyiba.

Mejhöz hasolló jókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Igazis, szörkesszék ki, hogy a pőtzer kögyelmezzön mög neki, inkább mögfizettyük a kótségöt, oszt majd kivettyük az kutyát otthon adóba.

Másik levél, de mögentsak a Marosrul.

Tisztót szörkesztő úr!

Minekutána hála Istennek, hogy az Maros kutyát lyó egészségbe mögtanáltuk az pötzéznél aszondi az Durbints sógor most mán vigyázzunk Marosra ö. m. a f. nehogy mögen bajba keverögyünk miatta.

Aszondi a pötzér hogy nem köll arra tsak szájkosár, és hogy ú ad egyet ótsón, no föl is diszitöttük az kutyát a legnagyobbikkal, hogy önnie is löhessön neki.

Aztán, hogy a Maros gentetött utánunk arra nem is gondótunk, hogy éhös, hát ahogy körülnez a sógor aszondi.

- Mögen elveszött a Maros ö. m. a f. vajjon hun löhet a szögén pára?

Hát étzör tsak kiugrik a Maros egy füszerzámos bótblu oszt veri a nimöt a náddal, hogy aszondi a jutúrús hordóba gazdálkodott az kutya.

No minekutánna mögtanáltuk mögen a Marost ahogy délután a zópéra előtt mögállunk aszondi a röndér.

- Ne tsoportosuljanak, hanem oszojjanak széjjel.

- Mán aszondi a sógor, öggyütt gyüttünk, öggyütt is maradunk ö. m. a f. igaz-e sógor.

- Igaz, mondok. Nem válunk el, abba nem parancsol, én is tudom a törvényt, mivelhogy bíró úr vagyok.

No aztán hogy mögöttünk is gyött löerövel a nagygya a sok röndérhuszár hát köllött mönnünk a möre ú mondta, oszt tanálkoztunk ám a háboruval az Kossuth apánk utcájába és puhitják ám a zegességöt a röndér urakba de azok is, no hogy mink is kiabáltunk, hát a számozott hadsereg agyba főbe vert bennünket.

Münk is tsihi puhi.

A Maros kutyának is ugy letaposták a tyukszömit hogy most is három lábon fut, a negyediket mög ugy tarti mint a báróék szakátsnéja a kezit.

No minek utána ilyen szöröntsésen mögszabadultunk, hálát attunk az istennek, hogy bajunk nem esött. Tsak a kutya vonyitott. Aszondi neki a sógor.

- Ne vonyits kutyám ögyön mög a fene.

De a tsak vonyitott.

- No aszondi ennek se lösz többet kedve Pestre gyünni a nagygyülésre ö. m. a f.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Népkönyha.

No osztán hogy a zutcán möndögélünk egy helyön látjuk ám kiirva Népkönyha, mondok a sógornak

- kigyelmed is nép, én is nép vagyok, a kutya nem nép, de az is kívánnya az táplálékot, hát itt öszünk.

Hát úgy bekebeleztük az gombóztot és bisli kóbászt az sógorral és egy hordár urral, hogy az mönyországba éroztük magunkat és az Maros kutya is kigömbölyödött, minek utána az hordár ur három kártyát vött elő, hogy aszondi

- Mejik a vörös, mejik a makk, mejik a ződ.

Sugja a sógor, hogy szöggyünk túle egykis apró pízst.

Hilyába raktuk a pízünket, mindig a vót a vége, hogy fizettünk.

- Hunczutság van ebbe ö. m. a f. mongya a sógor minek okájért föl is forgattuk egykítsit az népi konyhát az hordár urral együtt és mögest az dutyiba vezettek bennünket, mejhöz hasolló lyókat kívánok.

Göre Gábor
bíró úr.

Igazis a Maros ott maradt a zasztallábhó kötöttük, hát szörkessze ki a tekintetös ur, hogy mögfizetünk érte, tsak tarcsák ott mig kiszენveggyük az hordár urat.

Levél a bordám haláláról.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok, továbbá minekutána a zistenbe boldogult feleségöm is az másvilágra kötözött tennap előtt, noha sokat kúráltattam az tsordásunkkal, aki több tudománynyal jár, mint az doktorok és a zén lábam is az húzta hejre, mikor harmadéve kifitzamodott a lakodalomba, no nehéz munkába volt, tsurgott rula az viz.

- Mondok, mög ne szakaggyék kend.

- Aszondi, könnyű bíró uramnak.

No, aztán hogy a zéletpárom mégis kimúlt, hát az onnan vót, hogy halálos nyavalyába vót és nagyon sajnálom, ámbátor nyelves vót és aszondi a Szüts sógor:

- Hátha tzethalott, tróbájjuk föléleszteni.

- Mondok, ne tróbájjuk sógor, ha a zisten úgy akarta, hát lögyék a zú szent akarattyá szörint de hogy ma az plébános úrral összetanálkoztam mondok hogy:

- Vigasztajjon engöm.

- Aszondi, hogy majd tanálkozik kend az feleségivel a zégbe.

- De mondok öleg vót az földön én ott más asszonyt szörzök feleségül.

- Aszondi, nem löhet.

- Mér mondok.

- Mer mögvagyon irva, hogy nem löhet.

- Mondok, akkor én lyobban tudom, az szent írást, mivelhogy az szent írás is így szól hogy a házasságok a zégbe köttetnek, hát világos, hogy ott is házasodunk.

De mivelhogy addig nem várhatok, szörkesszék ki kéröm tisztölettel, hogy egy falusi özvegy bíró úr mögházasodna, ügön dörék embör külömben és rómaji kathólikus, magyar embör, osztán hogy alkalmas házasságra lépne, de nints kivel, hát kösségi pályázatot hirdet, artzképi fotyografiával. Gyűjjék az levél Lepéndre, akit választok, az lészön Göre Gábor bíró úr az tzimözettye.

Szörkesszék belé azt is, hogy egy-két ezör forint, ha özvegy se baj ha takarékos asszonyi állat.

Melyhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Tovább oszt így vót.

Hála istennek egészségösek vagyunk, mejhöz hasolló lyókat kívánok és minekutána tél vagyon, az kájha mellett lapulunk. No immár én is letöszöm az özvegyi koszorút, mivelhogy sokan pályáznak az feleségi állásra és kiválasztottam egy tisztös asszonyi állatot Tsötlik Borbála özvegyöt, aki ügön szép, mert kövér és minekutána ez ügön megóhajtott engöm, amit nem is tsudálok, mivel se észbe, se erőbe nints különb az mögyébe, hát még ha a zúly könyvet ki-eresztöm.

Hogy errül is szójjak, közgyűlést doboltattam össze és mondok:

Tisztótt kösség!

Én egy gyönyörűségös könyves művet tsinálok, most szödik hozzá az bötüket hogy mitsoda helyön szödik, azt nem tudom, de az kösség dücsőségire kivetöm a zárát adóba.

No zúgolódtak is, hogy sok a za húszezör korona, de minekutána magamnak 21-be van mindön darab, hát mondok:

- Még kigyelmetek nyernek ralyta ezör koronát.

No, hogy aztán az lepéndi társaságba nagy vót az morgás, mondok:

- Ráadásul mindönkit möghivok az lakodalomba, az kutyájával együtt, az februárius 29-tzedikére akin mögtsillapodtak.

De az Durbints sógor mégis mögagyabugyalódott, mivelhogy ügön hetvenkodik, hogy ű különb embör, mint Kelemön Ádány.

Miért is szörkessenek bele az himönbe, hogy:

Himön. Göre Gábor bíró úr, az lepéndi kaszinyó elnöke és özvegy jegyöt váltott a bájos Tsötlik Borbála özvegygyel. Potyografiankat mindönki mögnézze.

Melyhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Méris nem tanálkoztam Kun Bélával.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok továbbá hogy az vörös világ ránk következött, mondok az bírói tekintély megmaradása erányában fölruccanok az budapesti szék és fővárosba mögtapasztajjuk milyen a nagy háboru után már hát a főváros, no mög a zanyukom igön óhajtotta látni az Kun Bélát ki is jelönleg a zország toronját tapodja, és a zannya mög rokona a lepéndi bótosnak.

No hogy mögérkezünk a keletihön a vasminyisztör szobra elé mondok egy számozott pirossapkásnak hogy mondok

- Biztos ur ha nem sértöm mög hun lakik a za veszőtt embör, a főfőnépbiztos.

- Aszondi mönjenek tsak kentök a züllői uton lefelé oszt kérdezzék a Paste ur intézetit.

Hogy osztán nagynehezen ráakadtunk az vellanyosra merhogy a zalsó léptsön tolakodtunk,

- Aggyisten mondok a lógos uraknak ezé a zén vellanyosom.

- Ez az aszondik.

- Aggyisten szól erre a kalahúz fölürű hun a biléta.

- Kendné mondok.

Hogy oszt erre barátságosan kezeltünk aszondi

- Hová utazik kend.

- Mondok a sógorhó.

- Merre aszondi.

- Mondok a Béla sógorhó.

- Hát a Béla sógor hun lakik.

- Mondok Paste úrnál.

- Aszondi ne bolondozzék kend mer leszállítódik.

- Mondok nem töréfálok merhogy tsakugyan ott lakik.

- Aszondi ki az a Paste.

- Tuggya fene mondok.

- Hát akkor honnan tuggya kend hogy ott lakik aszondi.

- Mondok mer hallottam.

- Kitül aszondi.

- Mondok a vörös sapkás úrtól aki amott vasoszlopot támaszti.

- Aszondi jobb lösz ha kend gyalog mögy hamarabb mögtanáli.

Hát osztán el is igazodtunk az templomtorony erányába mondok a Paste urnak.

- Itt lakik-e mondok Kun Béla a hirös vörös király.

- Bár itt lakna mán aszondi nagyon szivesen látnánk.

- Mér mondok.
- Azér aszondi mer neki itt vóna a legakkurátosabb helye.
- Mér mondok.
- Azér aszondi mer a zország dógát innen lyobban intézhetné.

Hogy osztán kissé körülszemlélődtünk a Paste urnál láttuk ám, hogy mennyi veszött embör veszött kutya mi egymás van ide öszvegyüjtögetve.

No mondok a zurnak hogy mondok

- Hát a Durbints sógor veszött kutyája nints véletlenül itten.
- Nintsen aszondi.
- Hát mondok a fejszéje akit a tőkevágáskor a szőlőbe elhagyott.
- Asse aszondi.
- No mondok de tán a nyele tsak itt van.
- Assincs aszondi.

Hogy osztán erre mögmagyarázta tövirül högyire hogy rossz helyön lyárunk elköszöntünk de nem möntünk el Kun Bélához mer gondoltam rá érünk mi akkor is vele beszélgetni ha majd a Paste urnál lösz szálláson.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Gyesznóölésről mög a pízrül.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok továbbá bánatomban ölöget töttem az gyesznóölésnek és 53-árom itze zsír erejéig gyarapodott az fődi létömmnek öröm tárháza. No az mögboldogult hitös társam is bánhati az kóbászokat, akinél lyobb izüt még ű fölsége se szentösítött, mellékölve kögyesködök 1 pár tisztölet példánnyal az pénzügyminyisztör úrnak adassék bötsüetel, és én azt tanátsolom neki, hogy ne busujjon, mivelhogy éngöm is buktatna az kösség ha tudna, mert minekutána kiatta a röndöletöt, hogy az kékpénzt be köll vonni, hát bévontam akinél vót az stiriflibe, hát rákták is az karót, és aszondik:

- Ha már bévonom az bankót, adnék érte ezüstöt.

- Mondok nem vagyok ész nélkül való, hogy ojan pízér aggyak ezüstöt, amijen píz kimögyön az forgalombul.

No minekutána így röndöztem az valutámat az méltóságos bárónénak is szivesköttem ekkis foghajmás kóbással, és mikor az tarisznyából kihúzta, azt kérdi

- Mikor vót mosva a tarisznya.

- Mondok néki, hogy az tarisznya nem mindönnapos vászonyholmi akit az mosásba vüszenk, és mondok kedves egészségire kívánom az kóbászt méltóságodnak, tudom mögnyali utána az méltóságos szályát és az bódogult báró isten nyugtassa két pofára ötte nálam követválasztáskor.

- No feleli, attul is zsugorította mög az hideglölés.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Igazis: A pízbul mégis beváltottunk az kösség bötsüetire egy atskóra valót az kösség pénztárából. Jóraló arany löhetőtt amit kaptunk helyötte, és ez tetzött is nekünk, mivelhogy ralyta ragyog az koszoru mög a zosztrák irás is, hogy spilmark. Aszondi az kávékotsmáros akinél váltottunk ez lyobb mint az mijénk, mer e zosztrák oszt lám a zosztrákhon közelebb az tsászár szive mint az magyarhoz. Mondok hát mán a zöleg szomorú de igaz.

Tanálkozás az Bartzával.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok, továbbá hogy a Bartz sógorral tanálkoztunk.

- Aggy isten mondok, mi szél hordi kendőt ide, tán követnézőbe gyütt kend?

- Nem biz én, - így felel - mink az Pótzner nattságos urat választyuk mög a zidén is.

- Mondok hát a Babó nattságos úr lökerült mán?

- Aszondi nagy baj esött avval.

- Mitsoda mondok.

- Hát aszondi senki se tudja hun van az, aztán sok mindönfélét fúdogál arrul a szél, mi igaz mi nem, a zembör nem tudhassa.

- Mégis hát mi?

- Hát aszondi egyik szó szörint fő mönt a kirájhon Vájcbá aztán nagyon odamondogatott neki, hát eltötték láb alul, de a Gera Malatz Pétör aszongya, hogy ez nem igaz, mert ú másképp hallotta.

- Hogyan mondok.

- Hát úgy hogy a kiráj nem haragudott mög rá, hogy elmonta a mi bajunkat, azt monta, hogy majd segít ralyta, osztán möghitta ebédre. Hát el is mönt az Babó nattságos úr, oszt ott ebédölt a zarany tányérokbul a kirájjal, kirájnéval. Hát amikor vége vót zebédnek aszondi a király a Stepániának, hogy most mán szödd össze lelköm a zesztzájgot.

Hát össze is szötte, oszt mögolvasta, hát aszondi

- Hiányzik egy arany kanál.

No itt nagy keresésbe fogtak, nem vót a zarany kanál sehun, hát a Babó nattságos urat is mögnézték oszt ott vót a zarany kanál annak a tsizmaszárába.

- No mondok nem hittem vóna rúla.

- Aszondi a sógor bizony nints másképpen. Hát azóta se láttuk az nattságos Babó urat.

- Hát most mán möre szavalnak kentök? Lyobbpártra-e vagy balpártra?

- Hát tudja kend én azelőtt mindig lyobbpárti vótam, mivelhogy mindig azt gondótam egy szó ide vagy oda nem neheziti mög az magyar állapottyát, de oszt hogy az Bakaji nattságos úr beállította az kutyaadót, hát mondok ha mán a zugatásra is adót vet az kormány, mahónap mán a kokas kukorékolást is mögadóztatik, hát azóta sógor kínálhatnak engöm akár borral akár pízzelel.

- Az a dörék mondok.

- Hát kend?

- Én mondok én is balpárti vagyok, de azér a kórmányra szavalok.

- No aszondi nem hittem vóna.

- Mondok a vizi puska milyatt van ez. Mert lássa kend ha balpárti követöt választunk, hát a zadó tsak annyi marad, de így legalább lösz vizi puskája az kösségnek. Aztán a méltóságos báró úgyis hitvány tsonu embör hamar elhaggya a bört.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

A követválasztás mög így vót.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok, továbbá, hogy e za levél nem a zén kezemirása, hát az onnan vagyon, hogy nem én irom. Mert hogy ím lezajlott nálunk is a választás, hát fekszők mostan az felyemre, mer ojan az felyem, mint az törött fazék és ha a kezemet birnám is, de látni nem látok, hát a Martzi filyam szödi irásba a zeleven szót, így vöszi hasznát az tudományak, akit az mester belé fenekelt.

Mert nem löhet választás hartz nélkül hála istennek, magam is aszondom, hogy mögérdemöltem a miért berepigették az felyemet és minekutána most mán van vizi puskája az kösségnek, gyühetnek az gyüvő választáson. A Katufrék sógort mög azóta se láttam, oszt hogy ma bebotlik a filya a Zimre, mondok.

- Möggyütt-e mán apád?

- Mög aszondi.

- Hát édös anyád otthun van.

- Otthun, aszondi.

- Dagaszt?

- Nem a, aszondi.

- Hát mit tsinál.

- Éteti.

- Kit te?

- A zapámat.

- Hát a zú felyit is beverték?

- Nem aszondi.

- Hát beteg talán?

- Nem, aszondi.

- Hát mivel éteti a zanyád.

- Aszondi a fenével.

Mer bal vagyok a fél fülemre is az eset milyatt.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Levél az nótájimról.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok a tisztótt Szerkesztő úrnak, továbbá mögkaptam az levelit a möjikbe azt ír, hogy kűgygyek hébekorba nótát is, hát ezöntúl ha öszve eszkabálok egy két nótát mindig mögkűdöm, de nem ügön foglalatoskodok én avval, tsak az pintzembe, mikor kivűszöm magammal az Kátsát is, oszt mivelhogy a Durbints sógor szeret danógatni, hát neki pöndörítök néha egy egy nótát, oszt azon mulatozunk, de mivel hogy nem írjuk föl, hát elfelejtgettyük, de mán ez után kóréta nélkül nem mögyök az pintzébe.

Hát ihol a nóta, hogy aszondi:

*Mikor még a balyszom tsak egy tsipet vót
Mindön szöke kis lány balyuszpödrő vót
Nem néztem én senki tzifra tükrébe
Tsak a szöke lányok tsillag szömébe.*

*Áldom az Istent hogy lyedző nem vagyok
Téntás kalamárist nem Nyalogatok.
Tsikóbürös kulats van az vállamon
Ez a kulats az én kalamárisom.
Ezt nyalogatom.*

No mög egy másik is de emmán szomorúbb:

*Esik a hó! Nints mán virág.
Temető a zegész világ.
És is a föld alatt vagyok
A pintzébe búslakodok,*

Mélázo. (rubato)

Enek.

Zongora.

1 E-sik a hó nincs már vi-rág
2 Sár-ga le-vél a fá á-gon

Temé-tő az egész vi-lág Én is a föld a-latt vagyok A pin-cé-be búslakodok
Elmulik az if-ju-ságom Sár-ga le-vél földre lehull. As én kedvem de beborul

rallent.

*Sár-ga levél az faágon
Elmulik az efsuságom
Sár-ga levél földre lehull.
A zén kedvem de béborul.*

*Mikor én még legény vótam
Hermanyikás tsizmát hordtam
Hét tulipány a szűrömön
Fodor Ilka a szivemön.*

*Ha beléptem az kotsmába
Hej kotsmáros ami drága!
Tsókot attam a Martsának
Öt forintost a Kátsának.*

- Igaz-e Kátsa?

- Rigen vót azs biró uram.

*Vén asszony mán a zén Ilkám
Botskor lött al legény tsizmán
Vájogvető lött az Kátsa,
Hej, ez a világ fojása.*

Ebbizony nem nadrágos vers, de nótára igön alkalmas, ongorára és emböri szájra való kvótára is rëndözhető. Máskor azér majd vígabbra szödöm, de tennap még nagyon elejin vótunk a züdőnek mikor ezt előfaragtam pedig azt mán tapasztalásbul tudom, hogy lyó nóta tsak akkor teröm, mikor mán az bortul mögkedvesödik a zembör.

Itt küdök a 48-asok szájába való választási nótát is, aki milyatt a felyem belapították, mer hogy én szörzöttem.

Melyhöz hasolló lyókat kívánok.

Göre Gábor
biró úr.

Választási nóta.

*Kossuth Ferenc imáccságos könyvébe
Az van írva a legelső levélre
Álgya mög az Isten a mi ászlónkat
Amej alatt hős apáink harcoltak.*

*Letekintött a zuristen a zégbül
Záporesső hullott a két szömébül
A Zuristen azt a nagy balyt siratta
Hogy a magyart e za kórmány elaggya.*

*A lovamnak mi lyutott a zeszébe
Kórmánypárti tollat tött a felyére
Kedves lovam ne hagy el a gazdádat
Bolond vónál ha beállná számárnak.*

Fojtatás.

Tisztótt Szerkesztő úr ma mög ahogy ott danógatunk a kotsmába, hát odagyün ám egy úr oszt valami papirosra téntát pötyögget.

- Tisztótt úr mondok mit pötyögget arra a papirosra.

- Hát aszondi kvótát.

- Mitsoda kvótát, mondok.

- Aszondi azt irom én amit kentök danónak.

No ijen nagy tudomány.

Mögtuttam osztán, hogy kántor ú pestön, de nagyon ért mindönféle muzsikát, hát neki állítottam az Kátsát, oszt elhegedülte neki röndre minden nótámnak az máriáját, én pedig a szövegyit mondottam el neki.

Elküldök öggyet a kvótákból akit az Kátsa zsebibe mögtanáltam, hogy szörkeszszék ki mivelhogy eddig tsak úgy mezitláb nyomtatták ki az nótáim. Hadd danójon az magyar úgyis ölég a zadó.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok.

Göre Gábor
bíró úr.

A zén nótám vagyis Göre Gábor bíró úr notálya.

Xevélyen

Nem binned hogy pa: nesi va gyok. Hális-ten nek magyar va. gyok

Gyöveül van az üngöm-galyam stulla az ö. reg. apám

Gyöveül van az üngöm-galyam stulla az ö. reg. apám

Más. Joerüven

Zursints só.gor talán li kend Ha nem li hát. mit bí. sil kend

ad libitum

Armedeg tart ez a jó bor saja hay ne bisulunk aadeg sógor sayat

Levél a vasuti minyisztör urnak.

Tisztót minyisztör úr ökögyelme lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok továbbá tsak azt akarom mögírni, hogy a vasuti öszveütődésöket hogyan löhet mögszüntetni. Mert mindönki úgy használ a hazának ahogyan tud.

Hát hogy a zelejín kezgyem bémögyünk a nyáron a méltóságos báró úrhoz az híd erányába, mivelhogy azt ígérte választáskor, hogy a maga kötségin tsináltati mög az kösség higgyát. Oszt az ámbituson ott lapdázik a kis méltóságos.

Piros lapda vót a kezibe, oszt ahányszor leütötte mindig fölugrott, már mint a lapda.

- Ejnye fene mondok mitsoda lapda az méltóságos úrfi?

- Aszondi apám hozta Pestrül.

Mutati.

Nézöm.

Tsapom az földhön hát úgy ugrik mint az bolha. A kalapomat is maly hogy nem leverte az birói felyemrül.

- Mibül lehet ez mondok.

Aszondi a gubernátor kisasszony gumilásztikony.

- Mi a za gumilásztikony mondok.

- Aszondi valami fának a levibül van. Mikor mögkeményedik labdát tsinálnak belüle.

Mögnymogatom az labdát, hát puha mint a zemböri test. Mögen ütöm az földhön, mögen ugrik.

- Mondok szétmönne-é ha ráállnék.

- Nem aszondi a gubernátor.

Tróbálok ráállani, hát nem hogy a labda mönt vóna széjjel, hanem majd hogy a fejem nem esött széjjel úgy a zasztalnak vágóttam.

Hát lám milyen kitanálás.

Sokat forgattam a zeszömbe, hogy

- Mi hasznosat löhetne ebbül tsinálni.

A kösségházán is besziltünk rúla, hát mondok mögirom kegyelmednek minyisztör uram.

Azt köllene ebbül tsinálni, hogy akkora labdákat köllene tsináltatni mint a tizakós hordó. Oda köllene kötni mindön gőzös elejire öggyet, mög a hátujjára öggyet. Már most akár elül, akár hátul esnék az öszveütközés, nem tönne kárt sem az embörbe, sem a gőzösbe, hanem elrugná a gőzöst. Oszt mentül nagyobb lönne az öszverugódás antul nagyobb lönne az széjjel rugódás.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
biró úr.

A doktorral mög így lyártunk.

Doktor lyárt nálunk, ótotta az himlőt. Rám üzent a jedző ur, hogy szivesen fogaggyuk.

Mert hát az szomszéd faluba lakik a jedzőnk, mivelhogy egy falu nem biri eltartani, hát két falu tarti, merhogy a harmadik falun mögen más jedző élösködik.

- No mondok, hát tsak fűtsetök, hadd lássa, hogy tuggyuk mi az bötsület.

Be is durrantott a kisbiró az kösségi búbosba, aztán hol a zegyik, hol a másik eskütt fordult ki az szobából és rávetött egy-egy ölhasábot az tűzre.

- Maguk még fűtenek? - így az doktor szép szóval.

- Fűtünk ám, mondok tuggyuk mi a tisztosság.

- Jó idő van már, - így az doktor, - és nagy az meleg itten.

Mondok tsak fűtsetök, mer ez tsak olyan úri szöméröm-beszéd.

No ki is gyullatt a kösségháza, alig tuttuk elottani.

Mejhöz hasolló lyókat kíván tisztölettel és lyó egésségöt.

Göre Gábor
biró úr.

Igazis, a három ködment kivetöttük adóba, aki beleégött a veszödelömbe.

Levél a medvetáncoltatásról mög a kaszinyóru.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok, továbbá az szent Lukáts naptján mögtisztöltük Kondér Lukáts sógort, akit a zisten élelnagyságba a zemböri pörtz végső határájig éltessön rúzsás egészségben, és mivelhogy Medve jószág járt a faluba, odaparancsoltam, mondok, hogy vidulnánk az tánczos tudományon.

No aztán hogy a Lukáts sógor möggajdult az pájinkás bortul, aszondi, hogy ű tántzra kéri Medve sógorasszonyt és járták is az tsárdást, az kösség házátul az pelebános úr ablakájig, aminek mijatta le is kaparintotta a Medve az kopertát a zábrázattyáru.

- No mondok ez nagy sérelöm merhogy e szömélyes ábrázat mögsértése minekokájér elröndölöm, hogy az Medve álogba hajtógyék, míglén az Medve tzukor föl nem éri az kötsigöt, és az bótossal mög is alkuttunk, kilóját 8 karajtzárba. De hamisiti mán a tzukrot a Medve is.

Más ulyság nints, minthogy az kaszinyót ulyra állítottuk és az politikát én világositom mint legokosabb, aminthogy ki is jelöntöttem, hogy aki az kaszinyóba nemzetiségöt mond az másokra, az kihalyitódik.

Mejhöz hasonló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Levél a zúri látogatásról.

Tisztótt Szörkesztő Uram.

Lyó Egésségöt és hasolló lyókat kívánok, továbbá mögirom, hogy most mán nemtsak a Balatony környékén nyaralnak az pesti Urak, hanem nálunk is.

Keddön is hogy épp a züskös búzát terögettük a napra beszól a kisbíró a zudvar hátujjára hogy aszondi:

- Bíró uram a báró gyön.

Tsakugyan látom a kerítésön által, hogy a báró úr fődszinü tzilindérium kalapja közelődik valami fehér tányér sapkás úrfélével.

Sose lyárt nálam a báró úr, nem is véltem hogy hozzám gyön, de mondok hátha panasz erányába igyekszik hozzám. Bizonyosan a szakátsa löhet az aki vele gyön, azt pörli.

Rábiztam hát a búzát Kátsára, hogy őrizze, a kutyát mög a kisbíróval hátra kergettettem. Én-magam beballagtam a kösségszobába, rágyútottam, tünődtem, hogy mi baja löhet a szakátsával? Mán akármi baja, de ha igasságrul van szó nem nézöm én mit mond a Báró, mit mond az szakáts, hanem hogy mit mond az Törvény.

Hat kis üdő mulván tsakugyan ugat a kutyám, nyekken is mingyán és elhallgat, hallom a szót odaki:

- Itthon van-e az bíró úr?

- Itthon, feleli az kisbíró éppen bent ül az hivatalában.

Kopogtatnak.

- Löhet mondok.

De tsak nem nyilik a zajtó.

Mögen kopogtatnak.

- Löhet mondok.

De mögen nem nyilik a zajtó. Gondutam tán valami újmódi pesti divat a hogy kétszer köll kopogtatni.

Osztán mögen tsak kopogtatnak.

- Tessék, mondok szép nyájas szóval.

Aszondi kint a Báró Ur, hát hogyan nyilik e za zajtó?

Feleli a kisbíró:

- A madzagot tessön meghúzni méltóságos Uram.

No megröstelköttem hogy még most sincs kalints a zajtón, 10-íz esztendeje halogatom.

Hát begyönnek, aggyisten, aggyisten, kezelünk. No ilyen barátságos ögy úr.

- Tessön leülni Méltóságos Báró Uram mi lyó ügy szöröntséltette hozzám?

És kitöszöm neki a lyedző úr székét a szoba közepire.

- Hát aszondi az álomtitkár úr öméltósága vendégöm oszt kivánta látni biró uramat mivelhogy hiréből ismeri.

A nevét is monta de mingyán el is felejtöttem tsak annyit fogott ki a fülem a szavábul hogy álomtitkár. Kövéres kopaszos úr, a balyusza ojan rövidre vót nyirva a zóra alatt mint mikor Karats sógornak nyirták le etzör teréfábul mikor részög vót hogy 3-árom hétig nem möhetött e mijatt az Templomba.

Hát avvót a fejér tányérsapkás.

- No mondok hát akkor ide tessék a zasztalhon mind a ketten. Én is mingyán gyövök.

Kiszólók oszt a kisbirónak hogy mondok szójj a Zasszonynak öttsön ünneplót oszt bort hozzon be mög 3-árom poharat, te mög ugorj át a zsidóhon hozz vagy 6-at Szivart oszt itt ájj a zalytó előtt hogy ha valamire köllesz kézné légy.

Visszatérök oszt mondok a pesti úrnak:

- Neköm is vótak mán különös álmajim hogy mög nem fejthettük.

El is montam egy álmomat mikor azt álmottam hogy a lovam hirtelen két lábra állt oszt mög-ragadott mintha a két első lába kézzé vált vóna, bevitt a zistállóba jászolhon kötött oszt szénát vetött elém.

De ű se tutta mögfejteni a zálmomat csak akármit montam tsak nevette.

Gyön aznap estefele a lyedző ur is elmondom neki miféle vendégejim vótak és hogy mijen lyó kedvüjek tsak akkor fantsalottak el mikor az borombul ittak.

- Ejnye aszondi beh kár hogy előbb nem gyöttem mer nagy úr ám az az álomtitkár röttentően nagy úr méltóságos mint az Báró ur.

- Én bizony mondok tsak tekintetös urnak szólitottam.

- Hát aszondi azt mög költ igazítani ugyis vissza köll adni az látogatást.

- Vissza-e?

- Vissza bizony, ugy illik.

- Hát aztán mikor?

- Mentül előbb, antul szöbb. Hát akkor aztán szólitsa kend Méltóságos Urnak.

Fölkelök másnap a szokott üdőbe tehénfejéskor. Eszömbe lyut a lyedző úr szava, hogy mentül előbb antul szöbb, hát mondok mise utánig úgy sints dógom avval tisztát ötök ballagok a kastéjba.

Ott még a tselédök is tsak akkor kászmálódtak.

Kérdi a zinas hogy mit akarok?

- Hát mondok a zálomtitkár urral vóna egy kis beszélgetésöm.

- A zálomtitkár urral?

- Avval mondok.

- Aszondi fontos ügy?

- Neköm minden ügyem fontos mondok mert én biró ur vagyok mindönki tuggya.

- De nagyon fontos?

- Hát mondok persze hogy nagyon fontos.

Mögvakaródzik oszt aszondi

- Odalent találi mög kend a kerti házba.

Ballagok le a kerti házba a fák közt no szép házikó salugáteres asztal is a ganggyán mög székök de óra is a tetején ódaldaslag éppeg ötön a mutató.

Nyitnám a kalintsot.

Nem nyilik.

Tróbáalom emelni mög rázni hogy talán úgy nyilik?

De ugy se nyilik.

Tróbáalom hogy rádöbentök közbe a térgyem kalátsával is mint ahogy a pintzém alytalya szokott nyilani.

De úgyse nyilik.

Mögszólal erre odabe a zálomtitkár úr, hogy aszondi:

- Ki az? Mit akar?

- Én vónék mondok méltóságos uram, kedves egészségére kívánom a zitzakai nyugodalmat lyó röggelt kívánok méltóságos uram.

- Kitsoda?

- Göre Gábor biró úr tisztölettel.

Hát hallom hogy kászolódik, kigyön kis idő mulva nagy álmosan köpönyegbe hogy aszondi

- Mivel szógálhatok?

- Hát mondok tsak tisztösség erányába gyöttem hogy viszonozzam a látogatást méltóságos uram.

Tsak peslog tsak bámul nagy kedvetlenül oszt leültet a gangon a fejér asztalhon maga is leül nem szól sömmit tsak ásitozik.

- Lyó a zidő mondok szép napos éppen alkalmas aratásra.

Erre is tsak ásít.

Vártam hogy mögkinál valami jóféle röggeli tsöppökkel de tsak hallgat nagy álmosan.

Aszondi végtére:

- Van-e itt valami földő ebbe a faluba?

- Hogyne vóna mondok van bizony.

- Hun aszondi.

- Mondok a patak mellett.

- No aszondi hát gyerünk el főröggünk.

Avval kerül-fordul kigyön fejér úri ruhába a tennapi tányérsapka a felyén.

Mit töhetök ögyebet kiballagok vele a kenderáztatóhon még szöröntse hogy a zanyukom zsebbevaló kendőt is tött a dolmányomba.

Nézi az álomtitkár ur az potsoját aszondi:

- Hát ez a?
- E mondok.
- Hát vetköző ház nints itt?
- Nints mondok.
- Osztán mér nints aszondi.
- Azér mondok mer nem tsináltattak.
- Hát akkor én hun vetközőgyek aszondi.
- Itt helyben mondok mer itt bizony tsak ugy a parton szokás.

Mégis neki fog vetkezni fölhuz egy tarka gyermeknadrágot én mög hát a zsebbevaló kendőmet alkalmaztam figefa levél hejött.

Még szöröntse gondótam hogy ijenkor se tzigány gyerökök nintsenek itt se libalegeltetők.

Belecsúszik a vízbe káromkodik hogy aszondi:

- Sáros e.
- Hát persze hogy sáros mondok innen veti Kátsa tavaszokint az vájogot. De e za zegesség mondok, lám az budapesti szék és fővárosba még az beteg is iszapba feredőzik, kiváltképpen az rehomás.

Nem tetszött neki de azér fördött. Én tsak épp hogy leültem a viz partyán pipára tömtem ahogy szoktam mi előtt bele ereszködnék a vízbe.

Hát kapkod ám a zináhon hogy aszondi

- Piótza.
- Ebbizony az mondok.

Kapkodi osztán mög huzgáli de hijába.

- Tsak addig várjon mondok méltóságos uram míg rágyujtok.

Hát rágyútottam oszt mikor már lyól mögtüzesödött az pélpámnak a kupakja is belecsiptem az piótzát. Egykitsit bizony a zináhon is hozzáért a kupak dehát őszve vakarta az piótza tsipéssel együtt.

Azóta se lyárt nálam látogatóba én se szivesköttem nála többet az viszont látogatással mivelhogy sömmivel se kínált mög. Fördni mög hát fördhetek én magamba is.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Tele van.

Gondózkodok hogy mit felejtöttem ki a könyvből?

Hát sok mindönt, azt is hogyan lyártunk egy hejön az Budapesti Fővárosba. Nem is mögírni való tán de a könyv arra való hogy okosoggyon belúle aki olvassa hogy mijenök az pesti szokások.

Hát hogy a természet röngye fère vonulásra parantsolt, de a zutzán mindönfelé sokadozott a népség tsak nézőgetök széjjel az Károj körúton.

- No nem löhet.

A sógor is hijába szemlélődik hol állhatna elejbém a szűrivel.

- No nem löhet.

Végtére is a szorultság találékonyvá töszí a zembört eszömbe lyut hogy legalkalmatosabban akármejik kávéházba löhet.

Tsakhamar találunk is öggyet. Nézőm mingyán hogy möre a kisajtó? hát tanálok is végtére egy ojanra. De rá van írva hogy tele van.

Mán hát hibásan vót ugyan mer *van* hejött ugy vót hogy *fon* de azér mögértöttem.

- No mondok hát ma nints szöröntsém sehogy se nem hilyába péntök az mái nap gyerünk másik kávéházba.

De mán akkor hogy a sógor mögrendölte a kávét hát mondok öntse be kend hamar oszt gyerünk mer sürgös az ügy.

- Aszondi hát itt nem löhet?

- Nem mondok mert tele van.

- Hát azt mög honnan tuggya kend aszondi.

- Ki van írva mondok.

- Ej aszondi ha ki is van írva nints az a rakott szekér hogy még egy vellával rá ne férne.

Mondok magamba bölts az beszéd.

Mögen visszatérök, benyitok hát ott áll egy úr fogja a félfülit.

- No mondok ez is ösmeri az közmondást de most érkezött-e vagy hogy kifelé gondózkodik.

Ott izzadok aztán hogy mikor gyön mán ki hát nagysokára mán igazán ideje is vót.

Bemönök aztán nagy hálaistennel végtére de tsak nem ösmerem ki a tájékozódást. Egy széköt látok tsak mög egy asztalkát mög a falon egy szökrénykét. A papiroost is látom a falon egy gyürött könyvet mint ahogyan nálunk is ott lóg a tavaji kalendáriom de se lyobbra se balra sömmi.

Elvöszöm a széköt is az alatt sincs sömmi. Nézőm a zasztal ajját is, ott se látok sömmi.

- No az Isten akárhová tögye ezöket a pestijeket hogy ijen ostobák a szokásaik bizony még valami tsúfság esik ralytam.

Rám nyit egy kövér zsidóasszony oszt aszondi:

- Végez-e már kend?

- Mondok még el se kezdhettem a pilátusát ennek a hejnek.

- Hát aszondi tán vonal zavar van?

- Persze hogy zavar van mondok nem tanálom az likat.

- A likat aszondi iszen ott van a szökrényön.

Nézöm a szökrényt hát tsakugyan van ott valami kis lik, de tsak mint valami tőtsér. Bámulom hogy mondok.

- Hogy a fenébe?

Ő igazított el aztán a szömbe való kis ajtóhon hogy aszondi az való neköm. De májig sem értöm hogy ő hát hogy boldogult ottan?

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Mér is nem löttem ország gyűlési követ.

Most mán hogy kiscgazda is löhet ország gyűlési követ mondok magamba ez éppen Neköm való vóna.

Mögbeszélöm a zügyet Durbints sógorral hát ű is lyavajja hogy aszondi:

- Állítunk hejöttes bírót ö. m. a f. míg kend a zország gyűlésén forgati a zeszit. Lögyön ott okos embör is ö. m. a f.

Még egykitsit gondózkodok még öggyet hajtok rá az tsutorámbul oszt mönök a plebános úrhon lássuk mint mond rá a pap?

Hát lám még aszondi hogy

- Nem lyó gondolat ez nem Kendnek való Bíró uram.

- Mér ne vóna e Neköm való?

- Azér aszondi mer Kend műveletlen embör.

- Én-e? mondok. Ezt se monta még sönki.

- Iskolákat se végzett kend. Sömmit se tud. Hogy állhatna mög ott a tanult embörök között?

- Hát mondok megegeggyön pelébános uram de Én mindig mögállok akármijen embörök között is. Iskolát is végeztem. Tunni mög mindig tudok annyit amennyi Neköm ölég.

De tsak kitsinylött tovább.

- Kend ojan műveletlen hogy nem is kébzeli még tsak egy könyvet se olvasott el soha.

- Én-e?

- Hát mi könyvet olvasott?

- Mi könyvet? A magam könyvejit is mög két szakajtó kosárra való mindönféle történetöt szent Genovévát Rontó Pált mindön gyilkosságot mög ki tunná elmondani.

- Azok nem könyvek aszondi tsak vásári ponyvárul valók. Nem ajállom Kendnek hogy ojas mire gondoljon amire nem születött.

No rösteltem hogy így elkissebbítött hát tsak ott hattam.

Látom a zispány urat hogy hazafele tart a mezörül. Mondok neki:

- Persze hogy úrnak való könyvek.

- Honne aszondi egy szökrényre való.

- De mondok úrnak való könyvet kérdözök én nem vásári ponyvárul valót.

- Persze hogy úrnak való könyvek aszondi Jókai mög másefféle.

- Hát mondok adna-e neköm kötsönbe egy Jókai könyvet?

- Adnék aszondi ha nem szalonnázik kend ralyta, de mijiket?

- Mondok akármijiket tsak a legokosabb lögyön.

- Hát aszondi talán a fekete gyémántokat.

- Jó lösz mondok.

- Vagy tán a zuj földesurat.

- Hát mondok a földes urat inkább mer a gyémántok zsidóknak valók, hát a földes urat vagy ha van földes paraszt is hát azt.

Ideadi a könyvet.

Viszöm a szőlőbe.

Hét nap ögyebet se töttem délutánonkint tsak olvastam. A sógor is ott vót hát neki is olvastam, hogy ő is hajja.

Hát mondok oszt a végin:

- Most pedig gondókoggyunk ralyta hogy mennyivel vagyunk okosabbak mint vótunk egy héttel ennek előtte?

Gondókodunk ittunk is közbe a végin aszondi a sógor, hogy szép vót a történet de ű nem tapasztali, hogy most mán okosabb vóna mint egy héttel ezelőtt vót.

- No mondok én is ippeg így vagyok.

Visszavitem a könyvet a zispány úrnak mökköszöntem hát aszondi:

- Köszönöm mondok ölég vót másra is köll a züdő.

- Hát aszondi tán nem is tetszött?

- Dehogynem mondok tetszeni tetszött mer úgy mög vagyon ez írva ispány uram hogy mán ennél szöbben még én se irok.

Minek utána a követválasztáson mögbuktam.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Fojtatás.

Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok továbbá nálunk mán féligszent embör is vagon husvét óta. Úgy esött a dóga, hogy husvét naplyán mikor kiindultunk a templombúl a Bunkózi sógor röttentően veszőtt terömtöttézik a hátam mögött.

- Mi lötte kendöt mondok.

- Hát aszondi elvütte valaki a satyakomat.

- Nem löhet az mondok, nézzen kend körül hátha a pad alatt mögtanáli.

- Néztem mán, aszondi, ellopták.

No ilyen istentelenség.

Oszt hajadon fővel mönt haza az templombul.

Hát ahogy otthon kirakik a kosárbul a szentött sunkát, szentött kalátsot, ott van közte a sógor satyakja is benne felejtötte, oszt azt is mögszentölték.

Továbbá hogy a zispány ur könyvit mögolvastuk végre a pintze előtt az gyöpön, vagyishogy én olvastam a Durbints mög a Kátsa hallgatta.

- No mondok a sógornak mit szöl kend rá.

- Aszondi a sógor neköm a zöreg tetszik benne legjobban ö. m. a f.

- Mér mondok.

- Azér aszondi mer lám nimöt vót oszt nagyon mögszerette a magyarokat.

- Hát neköd Kátsa.

- Én nem értök hozzá feleli a Kátsa, de lyó falu löhet mer ösznek isznak benne ölöget.

- No mondok nem tanáltátok el a gyöngéjit, mer nagy a héjányosság abba a faluba.

- Mitsoda héjányosság, így a sógor.

- Hát az mondok hogy bíró nints benne vagy a faluba nints vagyihogy tsak a könyvbe nintsen.

- Aszondi a Durbints möglöhet az is, hogy nem vót odahaza a bíró mikor ez a könyv tsinalódott.

- Mondok azis möglöhet de akkor bele köllött vóna tönni, hogy nints odahaza.

Most már tsak azt szeretnék tudni, hogy ezé az a Jókai aki az sovábhögyi szobrot mög-faragta, de nem löhet hogy ez vóna merhogy az kúfaragáshon is értsön nem hiszöm mer aki küvet vág annak a keze még a tsutorát is röszketve markolja nemhogy az toll mögálljon benne.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Végröndölet.

- Lyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok, mivelhogy én majd möghaltam immár korelába. Lefoglaltam ugyanis az kártékony görög gyümölcsöt és mondok a zeskütteknek:

- No most itélközzünk az görögök fölött.

Hát arra ítéltük az görögöt, hogy mögmentsük az falut, sömmisítsük mög.

Avval mögöttük a zéretlen gyümölcsöt.

No elő is fogott benünket az korelatünemény.

Aszondi Katufrék sógor:

- Möghal kend bíró sógor.

- Jaj mondok, sógor, pedig ezt az öggyet nem ügön kívánom.

Avval az beteg ágyon mögcseléköttem az végröndöletöt:

- Mondok az ballábra való tsizmámat hagyom Turus sógornak, aki mezitláb létözik és a lyobb lábra valót az Pulyka Szabó sógornak. Fölváltva tisztőjék benne az emlékömet vasárnaponkint. A cigáré szopókámat hagyom az tisztölendő úrnak, a süvegömet pedig az ekléziának, hogy úrnakpor löhessék ágyuzni.

No de a zuristen látta, hogy az kösségnek hasznosabb vagyok mint a mennyek országának, minek okájér egy kis paprikás pájinkával vissza is engette az életömet.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok

Göre Gábor
bíró úr.

Itt a vége.